

<Warum das Kind in der Polenta kocht> pare o carte mai importantă decât scrierile filosofului Heidegger. De ce ar fi astfel ? Dacă Domnul Marius Leonte avea acces la lucrare în limba română ar fi găsit în ea răspunsurile pe care Dânsul le căuta. Oameni simpli cu frică de Dumnezeu citesc cartea Warum das Kind in der Polenta kocht. În Polonia e o foame de scrierile fundamentale ale Aglajei Veteranyi. Iată de ce ei au avut acces la arhiva autoarei, dezvelind-o filă cu filă, eventual recompunând-o și scoțând și alte cărți pe care le-au tradus în poloneză.

Din informațiile din română știm de trei cărți: Daruri- un dans al morții 1999; De ce fierbe copilul în mămăligă 1999; Raftul cu ultimele suflări 2002.

În poloneză au mai apărut ca fiind scrise tot de ea sau în stilul ei încă două cărți: <Cleared the Sea, Rented Socks and Pany Maslo > Czarne publishing House în 2005 și <Who finds searched badly>, Wydawistictwo Czarne 2009, mai pe românește: <Vidanjând Marea, Ciorapi de închiriat și Pâinea Domnului> și <Cine le găsește caută amarnic>. Pe site-ul negrophonic nu se află decât prima lucrare în engleză, dar mai căutăm.

Pentru că le-a spus germanilor sau celor de limbă germană <Warum das Kind in der Polenta kocht> a primit numeroase premii, între care Premiul pentru cea mai bună carte a anului (Zürich, 1999), Premiul pentru literatură (Berlin 2000), Premiul Chamisso (München 2000). <Warum das Kind in der Polenta kocht> a fost pus în scenă de teatrul Neumarkt din Zürich. Credem că se poate reprezenta teatral pe o scenă mică chiar și de către amatori, cu ușurință.

Vorbim de răspunsuri fundamentale la întrebările vieții pe care autoarea cu un suflet limpede de copil le află de la cei asemenea ei, artiștii din lumea circului (jongleri și clovni). Aflăm că în hotelurile din Elveția, tăierea puilor nu ar fi permisă (dar se poate face cu mult zgomot, aerisit bine și eventual cu compasiune). În Elveția, oamenii cumpără puii de la rotiserii, nu îi sacrifică în camera de hotel. Oasele se recuperau pentru următoarea ciorbiță, dar în deplasare se comportau ca oameni cu bani și aruncau oasele după doar prima fierbere, Dacă mai citim observații interesante, o să mai scriem. Dacă nu, tăcem din tastatură. O facem silențioasă. Sau nu mai înregistrăm.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Vineri, 11 Februarie 2022 14:10 -

Totuși, cartea nu e carte de gastronomie. Deci o interpretare teologică a ei de către un comentator avizat teologic ar fi binevenită. Cine știe ce s-ar putea întâmpla dacă cartea ar ajunge unde nu trebuie și tradusă necorespunzător! Deci nu e pentru Papua- Noua Guinee ori alte ținuturi sălbatice tare !

Transcris pro-bono, astăzi, douăzecișitri ianuarie 2022. Trimis pro-bono la sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet